

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dissertatio Philologica De Sepultura Josephi Patriarchae

**Carpzov, Johann Benedict
Ibbeken, Rudolph**

Lipsiae, 1697

§. XVII

urn:nbn:de:bsz:31-10271

gnificaret puerulos Israeliticos illic abjiciendos. Indigna vero terra illa propter impuritatem, qua ipsum reciperet, puriores autem semper habita sunt aqua, sicut & Ezechiel in regione Chaldaea sedit ad flumen Chebar, quando ipsi revelata est Prophecia.

§. XVII. Ad Antecedentia porro spectat Ossium ex Aegypto translatio, si sepulturam stricte pro ipsa illatione in locum quieti destinatum sumas. Sed nobis in ea latitudine accipere liceat, quã translationem istam, utpote à Josepho tantopere desideratam, ad actum sepeliendi referamus. Itaque jam ad τὸ πρῶτον, seu Factum ipsum pergimus, in cujus circumstantiis occurrit (1.) Tempus, quod est liberationis ex Aegyptiaca servitute, à Josepho prænuntiatum. Longius vero productum est intervallum, & seculo demum integro & fere dimidiò post liberatio ista contigit, adeo ut centum & quadraginta quatuor anni inde à morte Josephi usque ad exodum intercesserint. Quamquam enim in supputatione annorum nimium variant, quo mundi anno sive Josephus in Aegypto mortuus, sive Israelitæ ex Aegypto educti sint, determinaturi, Calvisio in opere Chronologico fol. 176. & 178. morti illius annum 2309. & liberationi horum annum 2453. Torniello in Animalibus Sacris fol. 274. 276. illi annum 2309. huic annum 2543. Calovio in Tabulis Chronici Biblici fol. 38. illi annum 2369. huic annum 2513. aliis alium utriusque termino annum assignantibus; in eo tamen fere consentiunt, à morte Josephi usque ad Mosis nativitatem 64. annos, atque inde usque ad exodum 80. annos transiisse, qui centum illos & quadraginta quatuor conficiunt. Dissentit tamen Ludovicus Cappelus in Chronologia Sacra p. 134. Josephum judicans anno mundi 270. mortuum, annis 138. ante exodum. Sed illam litem jam nostram non facimus, quibus sufficit, eventum prædictionis, quem pius pater moriturus de gentis suæ ex Aegypto educatione dederat, cognitum habere, atque interim spatio satis diuturno, corpus exanimum funeratione desideratè caruisse.

§. XIX. Jam (2.) Funeris Curatores si respicimus. Mose translatio ossium Exod. XII, 19. & Israelitis humatio Jos. XXIV, 32. tribuitur. Solum ergo Mosen, cæteris alia agentibus, in illa occupatum volunt Talmudici, in Massech. Sota loc. cit. מילנו גרוה מיוסף שלנו נתעסק בו אלהי משה תנוכחן ביה וראוה במרה חביבות מצורה על משה רבינו שכל ישראל נתעסקו בבזרה וחזנו נתעסק

נתעסק במצות שנאמר חכם לב יקח מצות ואויל שפתים ילבטו
Quis major Josepho, circa cujus ossa nemo occupatus fuit, præter Mo-
sen? Unde Rabbinii nostri hortantur: Veni & vide, quam dilecta fue-
runt præcepta Mosi Magistro nostro. Omnes Israelitæ præde erant in-
tenti, is autem præceptis vacabat juxta illud. Prov. X, 8. Sapiens animo,
accipit præcepta; Stultus vero labiis, se ipsum conturbat. Repetit ista
R. Bechai ad Parsch. Beschallach. fol. LXXXIII. col. 3. Josephi me-
rito id tribuens, quippe cui sic pietas in Parentem remunerata sit:
 שחיו ישראל משתדלים בצרכי הנרף ומתעסקים בשאלת כסף
 והחב היה משרה מתעסק בצרכי נפש בדבר מצוה וכענין שכתוב
 חכם לב יקח מצות והיה ביד יוסף זכות קבורת אביו ולכך זכה
 בגדול ממנו זה משרה ומשרה גם כן זכרת בגדול ממנו זה
 הקדוש ברוך הוא שנאמר ויקבור אותו בגי' וכבר כתבתי זה
Dum Israelitæ in rebus corpori necessariis occupabantur, &
conquirendo argento atque auro operam dabant, Moses potius incubuit
rebus anime necessariis, præceptum (de transferendis Josephi ossibus),
observando, juxta illud Prov. X, 8. Sapiens corde accipit præcepta. Ca-
terum Josephus habuit meritum sepultura Patris sui, & propterea ipse
iterum promeruit, ut major eo ejus curam gereret, nempe Moses. Et
Mosis similiter hoc ipso promeruit, ut ejus curam gereret eo major, nem-
pe Deus sanctus & benedictus, prout dicitur Deut. XXXIV, 6. Et se-
pelivit eum DEUS in valle. De quo ad historiam Josephi pridem egi.
 השתרד
 משרה רעה שהעלרה את עצמותיו וחשש לשביעתו שר
 יוסף הו' שכתוב ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע
 השביע את בני ישראל. באר הכתוב כי משני השביעה שהשביע
Occupabatur Moses Magister noster in eo, ut transferret ossa Josephi. Ti-
muuit enim juramentum ejus. Hoc est, quod Scriptura ait: Et sumsit Mo-
ses ossa Josephi secum, quia filios Israel adjuraverat. Indicat nempe
scriptura, Mosén juramentum, quo filios Israel adjuraverat, sibi indivi-
dualiter applicuisse, quasi Josephus ipsum juramento hoc obstrinxisset.
 יוסף קבר ליעקב אביו
 וקבל שכרו במי שגדור משניהם הו' משה רעה שנתעסק
 בעצמותיו

D

Josephus sepelivit patrem suum, eoque mercedem obtinuit in eo, quod major utroque, nempe Moses Magister noster, ossum ipsius curam habuerit, secundum illud: Et sumsit Moses ossa Josephi secum. Confer Raymundum Martini part. III. Pugion. fid. dist. II. Cap. IX. fol. 624. & Josephum de Voyfin in observat. ad illum f. 626.

§. XIX. Dum ista confidenter tradunt, vident sibi opus esse conciliatione cum eo, quod *Jos. XXIV, 32.* habetur, את עצמות יוסף אמר העלוי בני ישראל ממצרים *Ossa Josephi transtulerunt filii Israel ex Aegypto.* Hoc ergo, inquit, de complemento saltem operis, non de initio ejus intelligendum, quod sic edisserit R. Samuel Laniado in *Keli Jakar, fol. LVII. col. 3.* שם אמר, מכאן שאין המצוה נקראת אלא על שם גזירה שהרי משה העלם מוכתרים ויקח משה את עצמות יוסף ורפי שהוא לא נמדה וזעפי שהיה אמס על פי הדבר כי לא תעבור את הירד הזה לא נקראת על שמו אלא על שם ישראל: *Sapientes nostri fausta memoria ex hoc loco docent, non esse de observatione precepti decernendum, nisi probatione complementi ejus. Nam Moses quidem extulerat ossa, sicut scriptum est: Et sumsit Moses ossa Josephi. Sed quia ille translationem eorum non absolvit, etiamsi sibi negotium facerit, tamen cum non transtulerit Jordanem, ea hic non denominatur ab ejus nomine, sed tribuitur Israelitis, qui illam abolverunt.* Descripsit ex Gemara Mass. Sotah p. 299, in qua conciliatio his verbis traditur: קשים קראו אתודי בתיב ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע דגן וכתוב ואת עצמות יוסף אשר העלוי בני ישראל ממצרים אמר ר' חמא ברבי חנינא כל העושה דבר ולה גמרו וכו' אחר: *Videtur scriptura sibi contradicere: uno enim loco, scilicet Exod. XIII, 39. scriptum est: Acciperat vero Moses ossa Josephi secum, nam jure jurando abstinxerat &c. Altero vero: Jos. XXIV, 32. Et ossa Josephi que deportaverant filii Israel ex Aegypto, sepeliverunt in Sichem. Ista conciliaturus ait R. Chama filius R. Chanina: Quando quis rem aliquam orditur, neque eam ad finem perducit, supervenit que alius, eandem absolvens, tum scriptura de eo, qui illam absolvit, ita loquitur quasi solus effectam reddidisset. Et hanc conciliandam rationem citatus R. Laniado ita comprobat, ut etiam R. Davidem Kimchinum, traditionibus Talmudicis non adeo additum*